

Onlinerejse til Georgien - onsdag den 31. januar 2024

PROGRAM

Fra kl. 10.00 til 11.00 er linket åbent til at prøve at komme på Zoom-programmet, hvis man ikke har prøvet det før. Hvis det driller, kan du ringe på tlf. 70 26 36 66

Fra kl. 13.30 er samme link åbent til, at man kan koble sig på rejsen til løs samtale

14.00 Introduktion v. DEO's stifter **Finn Ellegaard**

14.05 Introvideo om Georgien

14.20 Introduktion til Georgien v. rejseleder **Marcus Popov**. I efteråret tog DEO til Georgien på en research-rejse. Rejsen, hvor de havde fokus på den aktuelle politiske situation i landet, bød på en række interessante møder, der gav dem et indblik i den aktuelle situation i landet. Marcus fortæller om rejsen, viser interviews og giver dermed et billede af den aktuelle situation i Georgien, der for ganske nyligt blev EU-kandidatland.

15.05 *Pause*

15.15 Oplæg og samtale med **Lise Møller Schilder** om georgisk sikkerhedspolitik efter den russiske invasion af Ukraine.

15.45 *Genvisning af introvideo om Georgien*

16.00 Oplæg og samtale m. **Johanna Sylvest**. Johanna, der har georgiske rødder og for tiden opholder sig en del i landet, fortæller om sit forhold til landet, den politiske situation og den unge georgiske generation, der i høj grad ser mod vesten.

16.40 Afrunding v. Marcus Popov med mulighed for spørgsmål og fri snak

16.50 Afslutning v. Finn Ellegaard

Musikken i videoen

Dagens første sang er sangen **Tbiliso**, komponeret af *Revaz Laghidze*, fra 1958. Sangen, der er en hyldest til hovedstaden, er ganske populær, og betragtes stadig den dag i dag som Tbilisis "nationalsang".

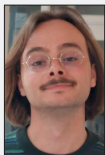
Det andet nummer er et eksempel på den unikke georgiske a capella sangtradition med flerstemmige harmonier, en tradition der menes at gå tilbage til det 4. århundrede.

Trio Mandillis sang **Kakhuri** er dagens tredje nummer; trioen repræsenterer en moderne fortolkning af den georgiske flerstemmige tradition, som de akkompagnerer med strengeinstrumentet panduri.

Efter dette følger gruppen *Chveneburebis* sang **Erti Nakhvit (Kærlighed ved første blik)**, en kærlighedssang om at flytte fra landet til storbyen med sin udkårne og prøve sin lykke der.

Med det sidste nummer befinder vi os i 1988 til lyden af den georgiske og sovjetiske popstjerne *Vakhtang Kikabidze*.

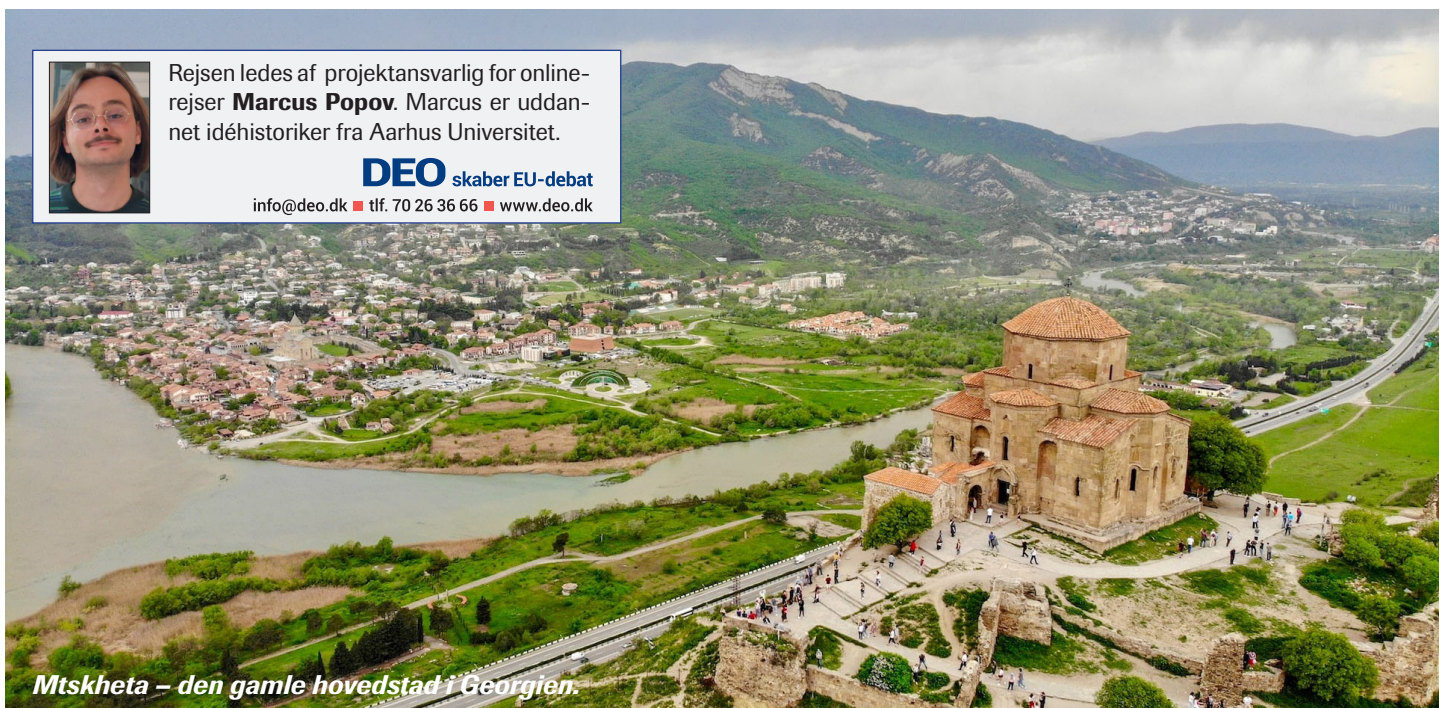

Rejsen ledes af projektansvarlig for online-rejser **Marcus Popov**. Marcus er uddannet idéhistoriker fra Aarhus Universitet.

DEO skaber EU-debat

info@deo.dk ■ tlf. 70 26 36 66 ■ www.deo.dk

Mtskheta – den gamle hovedstad i Georgien.

GEORGIEN I TAL

Hovestad: Tbilisi

Befolkningstal: 3.688.647

Sprog: Georgisk

Etniske grupper: 87% georgiere, 6% azerbaijanere, 5% armenere, 1% russere (antallet af russere inkluderer ikke de russiske flygtninge som følge af krigen i Ukraine)

BNP pr. Indbygger (KPP): 155.771 kr.

NATUR OG GEOGRAFI

Landet består af lige under 70.000 kvadratkilometer og er dermed en lille smule mindre end Irland. En tredjedel af landets areal er udgjort af bjerge og har generelt et mildt klima som følge af Kaukasus-bjergene. Vintertemperaturer ligger på omkring -3 til +7 grader, mens sommertemperaturer ligger mellem 25 og 30 grader.

Det højeste bjerg ligger 5.203 m. over havets overflade og hedder Shkhara. Bjerget er bare et af mange, mange bjerge i Georgien. **Kaukasus-bjergene** har en unik effekt på Georgiens jord, hvor mineralrig regnvand bliver filtreret og skyllet ned i dalene i Georgien. Georgien har derfor enestående jordkvaliteter og et meget rigt og alsidigt planteliv.

GEORGIENS STORHEDSTID

Under **Kong David IV (1073 – 1125)** havde Georgien sin storhedstid, hvor de efter mange nederlag rejste sig fra støvet og gendroede flere områder fra det tyrkiske dynasti, seljukkerne. Kong David var meget religiøs, men var for sin tid også en meget tolerant mand, der tillod og endda beskyttede andre religioner, og Georgien var derfor kendt som et sikkert sted for regionens mange minoriteter. David er kendt for at have samlet Georgien igen, reformeret staten, kirken og hæren, og endda også for at have skrevet en salmebog, og fik som følge af sit virke tilnavnet Byggeren David. Hans gravsted har stor betydning for georgiere i dag.

Siden Kong David IV, har Georgien været under osmannisk, russisk, mongolsk og persisk - og senest sovjetisk herredømme. Historisk er en af de få undtagelser et par år efter 1917, hvor landet med tysk opbakning løsrev sig fra det russiske zardømme. Georgien blev dog hurtigt invaderet og indlemmet i Sovjetunionen efter 1. Verdenskrig, hvilket det forblev med at være indtil dets selvstændighed i april 1991.

GEORGIENS TUMULTARISKE SELVSTÆNDIGHED

Efter Georgien erklærede sin selvstændighed i 1991, vandt den politiske dissident, **Zviad Gamsakhurdia**, præsidentvalget i en jordskredssejr. Gamsakhurdia stod i spidsen for en koalition af politiske partier, der kaldte sig 'Det runde bord'. Med sin etno-nationalistiske politik var han bl.a. med til at popularisere sloganet "Georgien for georgiere", et slogan der skabte uro og konflikt i regionen **Sydossetien**.

Gamsakhurdia blev dog efter ganske kort tid afsat af paramilitære styrker og hans tidligere allierede, hvorefter han drog i eksil for så at vende tilbage i 1993, denne gang i spidsen for en hær og med håbet om at kunne genvinde magten i landet. Med sine styrker tabte han dog krigen og døde efterfølgende under mistænkelige omstændigheder i 1994. Gamsakhurdia og hans kamp for georgisk selvstændighed og imod russisk overherredømme bliver stadig fejret i Georgien den dag i dag på hans fødselsdag den 31. marts.

Efter de meget tumultariske år med Gamsakhurdia blev **Eduard Shevardnadze**, den tidligere udenrigsminister for Sovjetunionen under Mikhail Gorbatsjov, indsat som præsident. Hans styre privatiserede store dele af Georgien og blev samtidig kendt for dyb korrupsion og nepotisme. I 2003 blev hans styre væltet under rosen-revolutionen ført an af den unge **Mikheil Saakashvili**, der herefter blev valgt til præsident. Han stod for store reformer, hvor han bl.a. fyrede hele politikvæsenet og erstattede det med et nyt i forsøget på at eliminere den omfattende korrupsion. Økonomien boomed stort under Saakashvilis ledelse, men fattigdommen og arbejdsløsheden forblev mere eller mindre den samme.

Mikheil Saakashvili

KRIGEN I 2008 OG FORHOLDET TIL RUSLAND

I 2008 udbrød der borgerkrig mellem den georgiske stat og områderne **Abkhazien** og **Sydossetien**. Rusland interвенerede, og efter 5 dage blev der forhandlet våbenhvile, der resulterede i områdernes de facto selvbestemmelse.

Georgien afbrød alle diplomatiske forbindelser med Rusland efter krigen. Saakashvili sad som præsident indtil 2013, hvorefter han som følge af landets grundlov ikke kunne stille op som præsident igen. Hans parti led et stort nederlag i 2013 til det forholdsvis nye parti **Georgian Dream**, grundlagt af Georgiens rigeste person, **Bidzina Ivanishvili**. Ivanishvili er en kontroversiel politiker, der flere gange er blevet kritiseret af EU og USA, bl.a. på grund af sin knægtelse af retssikkerheden i landet og for sin manglende villighed til at sanktionere Rusland. Sidstnævnte skal ses i lyset af Georgiens økonomiske afhængighed af landet og sikkerhedsmæssige konsekvenser af en sådan politik, i al den stund, at det ikke er mere end et par år siden, at Rusland invaderede landet.

POLITIK

Georgien er et af mange lande, der er i færd med at søge kandidat-status til optagelse i EU, og med omkring 80-90% opbakning blandt befolkningen, er der generelt stor interesse i både EU- og NATO-medlemskab. Den nuværende regering ført an af partiet **Georgian Dream** er dog en kæp i hjulet i denne proces, eftersom de er langsomme - eller måske ligefrem modvillige - til at indføre de nødvendige demokratiske reformer for at blive betragtet som kandidatland, mens de som nævnt samtidig har tætte bånd til den russiske regering. Det kan dog også betragtes som en kløgtig mellemlinje, hvor de ikke provokerer Rusland og skaber anledning til en ny invasion, men samtidig holder fast i den udbredte drøm i befolkningen om at blive EU-medlemsland.

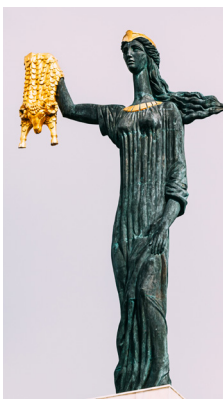
Det skal dog også påpeges, at Georgian Dream har indført et offentligt sygesikringsystem, investeret i uddannelse og reformeret fængslerne. Georgisk politik er med andre ord ganske kompliceret.

DET VOKSENDE RUSSISKE MINDRETAL

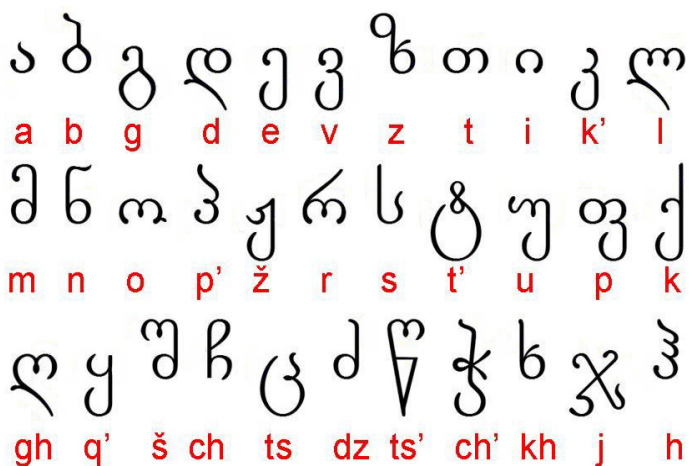
Georgiens lange tid under russisk og sovjetisk herredømme har medført, at Georgien siden da har haft et russisk mindretal, og russisk figurerer ofte også som samtaleprog mellem minoriteter, der ikke mestrer det georgiske sprog. Siden krigen i Ukraine begyndte, er dette mindretal dog begyndt at stige kraftigt i takt med flere russeres flugt til Georgien, væk fra den russiske hvernig til krigen. Det betyder, at Georgiens historiske rolle som fristed for russiske dissidenter og bandlyste NGO'er blot er blevet stærkere. De mange russiske flygtninge har skabt problemer med stigende huslejepriser i Tbilisi. Det har også været anledning til sociale konflikter mellem de georgiske flygtninge (omkring 280.000), der er internt fordrevne på grund af krigen i 1993 og 2008 og de for nyligt ankomne russiske flygtninge, der ikke taler georgisk og til tider har en kolonialistisk attitude overfor georgiere og Georgien.

DET OLDGAMLE GEORGIEN

Georgien betragtes som et af de ældste lande i verden. Udover selve Georgien som har eksisteret siden 1008, har kongedømmerne, der grundlagde landet, historie der går tilbage til 1500 år f.v.t. Der er flere græske myter, bl.a. myten om det gyldne skind, der finder sted i Georgien. "Det romerske rige er uddød, men Georgien er her stadig" er et ordsprog i Georgien, der viser, hvordan georgierne også selv anser deres nation for at være ældgammel.

Statue af Medea med det gyldne skind på Europapladsen, Batumi, Georgien

UNIKT SKRIFTSPROG

Det georgiske skriftsprogs oprindelse er aldrig rigtig blevet fastsat. Det har 33 bogstaver, og er et af de få helt unikke skriftsprog i verden. De ældste tekster på georgisk stammer fra det 5. århundrede, hvilket er forbundet med Georgiens kristning. Man mener, at georgisk blev til et skriftsprog i forbindelse med netop kristning.

LANDETS JØDISKE MINORITET

Georgien har også et oldgammelt jødisk mindretal med en ca. 2.600 år gammel historie. Mindretallet er i høj grad nu forsvundet, hvor de fleste er flyttet til Israel. Den lange periode de har beboet Georgien, har været præget af tolerance og sameksistens, med undtagelse af tiden under det russiske ydmyk. På sit højeste boede der omkring 60.000 georgiske jøder i Georgien, men i dag er antallet kun omkring 1.400.

GEORGISK VIN

Man har også produceret vin i Georgien i over 8000 år, og traditionerne forbundet med det, ser ikke ud til at stoppe. Mange vinbønder benytter sig stadig af den traditionelle metode, hvor man fylder lerkrukker op med vinmost, lægger låg på og begraver krukken i jorden vinteren over.

Khachapuri

DET GEORGISKE KØKKEN

Georgiens nationalret er den ikoniske **khachapuri**. Derudover har Georgien en bred vifte af lækre retter at byde på, bl.a. **khinkhali**, som er dumplings, á la dem vi kender fra det kantonesiske (sydkinesiske) køkken, brød som bages i lerovne, hvor brødet hænger fast på indersiden af ovnen, og et hav af supper og gryderetter.

Khinkhali